

sociala hensyn under nutidens forhold tilgodeses på andre måder.

Til § 18: (udkast § 12, stk. 2).

Ved § 18 foreslås indført en nydannelse, idet der foreslås givet enhver af de vedligeholdelsespligtige hjemmel til at kræve vejsynet udsat, hvis de påtalte mangler skyldes uvedkommende færdsel, som ønskes forhindret. Baggrunden for den foreslåede bestemmelse har været, at der ikke for de områder, der omfattes af afsnit II således som for byerne og de bymæssige områder (§ 44), foreslås indført en bestemmelse, der fratager lodsejerne den kompetence de, i medfør af § 17 i mark- og vejfredsloven (lov nr. 107 af 31. marts 1953), har til at forbyde uvedkommende færdsel ad private fællesveje. Denne kompetence kan i det enkelte tilfælde være helt eller delvis bortfaldet ved aftale eller på anden måde. Forslaget tager derfor ikke stilling til, i hvilket omfang lodsejerne kan gennemføre et sådant forbud; men det foreslås, at vejtilsynsmyndigheden, når et sådant forbud lovligt er gennemført, kun kan bestemme, at vejen skal bringes i en under hensyn til den herefter tilladte færdsel forsvarlig stand. Forbuddet behøver ikke at omfatte enhver form for uvedkommende færdsel, men kan være begrænset til visse arter af sådan færdsel.

Et vejsyn vil navnlig kunne kræves udsat, såfremt betingelserne for anvendelsen af fremgangsmåden efter vejbestyrelsesloven § 15 om nedlæggelse eller omlægning af almene veje eller disses overgang til private fællesveje, er opfyldt.

Til § 19: (udkast § 13, stk. 2).

Der foreslås ikke tillagt den kommunale myndighed nogen beføjelse til som en domstol at tage stilling til det nærmere indhold af overenskomster eller bestemmelser om fordelingen af vedligeholdelsesbyrden mellem de færdselsberettigede eller andre. Hvis nogen af de efter disse overenskomster m. v. forpligtede bestrider gyldigheden af overenskomsten, eller der opstår strid om dens nærmere forståelse, skal vejsynet udsættes, indtil sagen er afgjort ved domstolene (stk. 1).

Ligesom efter § 8 i 1865-loven skal det samme gælde, hvis nogen, der hævdes at være færdselsberettiget, påstår, at han ikke har færdselsret til vejen (stk. 2). Der er i forslaget fastsat en frist på 6 uger, inden hvilken retssag skal anlægges. Ligesom efter 1865-loven foreslås det, at virkningen af, at fristen oversiddes, bliver, at kommunen træffer beslutning uden hensyntagen til lodsejernes anbringende om, at de er fritaget for at deltage i vejens istandsættelse (stk. 3).

I modsætning til 1865-loven foreslås det i stk. 4, at beslutninger, der er truffet ved et vejsyn, ikke senere kan begæres ændret af nogen af de pågældende lodsejere under påberåbelse af, at de ikke er vedligeholdelsespligtige. Der vil derimod ikke være noget til hinder for, at lodsejere, der er omfattet af en sådan beslutning, ved et senere vejsyn påberåber sig en manglende vedligeholdelsespligt i relation til andre vejarbejder end de af den tidligere beslutning omfattede.

Til § 20: (udkast § 14).

Som en nydannelse for så vidt angår forholdene på landet foreslås det i *stk. 1*, at kommunen på begæring af en kvalificeret majoritet af lodsejerne kan påtage sig udførelsen af det påbudte vejarbejde således, at dette får bindende virkning også for de lodsejere, der ikke har deltaget i begæringen. Bestemmelsen svarer til § 8, *stk. 5*, i den københavnske gadelov af 1857 og til vejvedtægterne for købstæderne og de bymæssige områder, og det må under nutidens forhold anses for praktisk, at en tilsvarende bestemmelse indføres på landet således, at kommunen kan anvende sit tekniske materiel til arbejdets udførelse.

I *stk. 2* foreslås indført en regel for det tilfælde, at vejsyn udsættes som følge af, at retssag anlægges overensstemmende med reglerne i § 19, *stk. 1* eller 2. Da det undertiden kan være nødvendigt, at istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejdet desuagtet gennemføres, foreslås der nu (i modsætning til § 8 i 1865-loven) givet den kommunale tilsynsmyndighed hjemmel til i sådanne tilfælde at genoptage vejsynet og træffe beslutning, dels om, hvorledes vejen skal istandsættes og vedligeholdes, dels om, at istandsættelsen og vedligeholdelsen foreløbigt helt eller delvis skal udføres ved kommunens egen foranstaltning. Den endelige fordeling af udgifterne og hermed betalingen af de af kommunen afholdte udgifter må da vente, indtil endelig dom er faldet.

Stk. 3 indeholder i lighed med § 6 i 1865-loven bestemmelse om kommunens udførelse af de vejarbejder, som det ved beslutningen er pålagt lodsejerne at udføre, men som disse har undladt at udføre eller har udført på en efter tilsynsmyndighedens skøn utilfredsstillende måde. Af færdselsmæssige hensyn foreslås det — i modsætning til udkastets § 14, *stk. 3* — at vejtilsynsmyndigheden i disse tilfælde skal foranledige det manglende arbejde udført, når færdselsmæssige hensyn gør det påkrævet. Selv om dette ikke er tilfældet, kan vejtilsynsmyndigheden bestemme, at arbejdet skal udføres ved kommunens foranstaltning for de forpligtedes regning.